

Příklad 2.7 Ukázka kombinace slovního hodnocení a známky z australské školy v předmětu technologie (Forster, & Masters, 1996)

Žáci jsou hodnoceni na škále 1–5, přičemž stupněm 5 je klasifikován výborný výkon.

TECHNOLOGIE:		
Jméno: WAYNE SMITH	Datum	Třída 8
Vědomosti a dovednosti	Indikátory výkonu	Úrovně
Wayne prokázal, že rozumí některým z dopadů technologií na životní prostředí.	Wayne v tomto roce splnil konzistentně a spolehlivě řadu úkolů. Například:	Návrh, výroba a posouzení: 5
Je schopen pracovat na společném úkolu sám i ve skupině.	Použil sadu náradí k tomu, aby zjistil, jak funguje západka. Této znalosti využil k sestrojení vrátku.	Informace: 4
Objektivně posuzuje svoje návrhy, výrobky a výrobní procesy.	Zkoumal, jak odlišné kultury vyrábějí a servírují svá jídla.	Materiály: 5
Zlepšuje se jeho schopnost volit a používat techniky k řízení a měření výkonu různých systémů a sestavování těchto systémů z dílčích součástí.	Testoval řadu textilií, aby zjistil, zda mohou být využity jako nepromokavá pokrývka stolu umístěného ve venkovním prostoru.	Systémy: 4
Informace organizuje a prezentuje rozmanitými způsoby.	S využitím vlastního pracovního postupu vyrobil sadu záložek do knih.	
Používá různé strategie k vytváření návrhů, zkoumání alternativ a vysvětlování svých myšlenek jiným.	Demontoval budík a zaznamenal, jak funguje jeho elektrický obvod. Před celou třídou provedl demonstraci fungování svého vrátku.	
Další komentáře: Wayne prokázal porozumění řešení problémů založenému na postupu: návrh–výroba–posouzení. Nástroje a zařízení používá bezpečně a kompetentně. Potřebuje získat větší zkušenosti v používání specializovaných termínů, pravidel a symbolů.		

Chceme-li, aby měl žák z hodnocení prospěch, aby mu pomáhalo porozumět sám sobě a svému učení, je potřeba jeho práci a výkon vztahovat vždy k předem stanoveným kritériím. K tomu je nutné, aby učitel dokázal přesně a konkrétně popsat očekávanou kvalitu žákovy práce, která se musí vždy odvíjet od cílů učení. K popisu očekávaných výkonů stanovuje učitel kritéria, jimiž popisuje určité složky práce žáka a stanovuje ty její rysy, jež má žák v nějaké kvalitě projevit.

K posouzení, do jaké míry se žákovi podařilo naplnit dané kritérium, slouží tzv. indikátory. Pro některá jednoduchá kritéria slouží jako indikátor prostá četnost výskytu (např. kritérium „naslouchal jsem druhým“ s indikátory „stále“, „často“, „někdy“, „výjimečně“). Nejlépe je možné kritérií a indikátorů využít ve formě sad kritérií (v zahraničí známé jako tzv. rubrics).

Kritéria a indikátory pomáhají žákovi dobře pochopit, co se od něj očekává, a mohou mu posloužit jako vodítko při jeho práci. Zároveň může průběžně sledovat a rozumět tomu, v čem jeho výkon dosahuje či nedosahuje požadovaných kvalit. Po mladší školní věk je vhodné používat spíše malý počet jednoduchých kritérií, s přibývajícím věkem žáků, kdy vzrůstá složitost a komplexnost úkolů i jejich schopnost chápat a sledovat současně více hledisek pro posuzování vlastní práce, pak kritérií a indikátorů samozřejmě přibývá.

Učitel si musí v první řadě stanovit, čím vším se vyznačuje dobrý výkon v činnosti, kterou chce u žáka sledovat. Je možné, že takových rysů nalezne velmi mnoho, což mu umožní ujasnit si, co všechno daná dovednost znamená. Při práci s žáky však vybere jen některé z nich. Ty slouží jako aktuální cíle učení, na něž se chce v dané vyučovací jednotce soustředit. Tyto dílčí cíle jsou